

SÓC PESSIMISTA

Voldria ser ecologista. Voldria respectar la fauna. Voldria ser optimista. Vull treure l'arbre que fa nosa. Vull netejar el rec que m'inunda els camps. Vull que els senglars no se'm mengin els esplets. Sóc pessimista!

Ja fa temps vaig dir que el pagès és l'espècie amb més perill d'extinció. Un bon ecologista respecta la terra, la gent que hi viu i els seus costums, i gaudeix de la natura sense imposar res.

Respectar la fauna és no introduir animals (ni els que en un passat varen existir, ni noves espècies portades d'altres indrets) que malmeten les espècies autòctones. L'equilibri es feia d'una manera natural entre els animals mateixos i per part dels pagesos, sense lleis de caça, defensant les collites.

Ser ecologista també és lluitar perquè no es construïssin cases ni carreteres al mig dels conreus, partint els camps sense solta ni volta. Respectar la fauna és que passin els cabals d'aigua necessaris perquè hi puguin viure les diferents espècies d'amfibis i peixos.

Sóc pessimista perquè m'imposen com haig de portar els meus propis camps i també perquè he lluitat perquè no es faci alguna carretera de mala manera. També ho sóc perquè la fauna se'm menja els esplets sense poder-hi fer res –no pots caçar, no pots posar-hi aparells acústics dissuasius–. De caça, si surts el dia permès, no trobaràs res, i els aparells acústics fan massa fressa i espanten els pixapins i congèneres i et denuncien.

Qui coneix més la natura que aquell que cada dia hi és al mig? Sé que és un clam al desert. Les persones normals pensaran, com jo, que a la vida hi ha cicles, que les coses puguen i baixen. Us en puc posar un exemple: fa anys, les gavines quasi

no sortien de la vora del mar, era el seu lloc natural; ara les podeu trobar tant al Pla de l'Estany com al Gironès, la Garrotxa o Osona.

Ser pessimista és també veure com aquella persona a qui no varen posar obstacles per a poder construir-se la casa en terreny agrícola, o l'altra a qui li varen donar totes les facilitats per a poder entrar a la Comunitat de Regants ara posen totes les traves per a poder acabar el regadiu. Per a salvar les finques del desastre de la variant tots érem al mateix costat i érem bons; ara, i sense haver canviat, molts ja som dolents.

Dec ser vell i no entenc per què una mà no pot rentar l'altra. Deu ser que la gent prefereix ser manca? Solament tinc dues mans, i esteses a tothom, mai per a fer l'«egipci».

XICU RIU

DELEGAT DE LA UNIÓ DE PAGESOS A VERGES

Tor i el seu entorn actual

CONSTRUCCIONS

JAUME FERRER BLANCH, S.L.

PROMOCIONS I RESTAURACIONS

Av. Girona, 25 - 17142 VERGES
Tel. 972 78 03 26 - Mòbil 616 42 15 20